

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 964-ҳадис

964/2054 – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ عْتَبَةُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ عَهْدَ إِلَى أَخِيهِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ ابْنَ وَلِيدَةَ زَمْعَةَ مَنِّي فَأَقْبَضَهُ، قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ عَامَ الْفَتْحِ أَخَذَهُ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَقَالَ: ابْنُ أَخِي، قَدْ عَهَدَ إِلَيَّ فِيهِ، فَقَامَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فَقَالَ: أَخِي وَأَبْنُ وَلِيدَةَ أَبِي، وَوَلَدِي فَرَّاشِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ. ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجْرُ. ثُمَّ قَالَ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: احْتَجِي مِنْهُ يَا سَوْدَةُ لِمَا رَأَى مِنْ شَبَهِهِ بِعُتْبَةَ، فَمَا رَأَاهَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

964.2054. Адий ибн Ҳотим розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламдан миъроз* (билан ов қилиш) ҳақида сўрадим. У зот: **«Тиғи (учи) билан теккан бўлса, еявер, ёни билан теккан бўлса, ема, чунки у уриб ўлдирилган бўлади»**, дедилар. Мен: «Эй Аллоҳнинг Расули, итимни тасмия айтиб, қўйиб юбораман. Кейин у билан бирга ов устида бошқа бир итни кўриб қоламан, мен унга тасмия айтмаган бўламан ва (ўлжани) иккаласидан қайси бири тутганини билмай қоламан», дедим. У зот: **«Ема, сен фақат ўз итингга тасмия айтгансан, бошқасига тасмия айтмагансан»**, дедилар».

* Миъроз – кетига пат қадалмаган камон ўқи, учи ўткирланган ёки темир тиғли ёғоч.

* Тасмия айтиш – Аллоҳнинг исмини айтиш. Тасмия «бисмиллаҳ», «бисмиллаҳи Аллоху акбар», «бисмиллаҳир-роҳманир-роҳим» ёки бошқача лафзлар билан бўлиши ҳам мумкин.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI